

Arrest

nr. 118 644 van 10 februari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. LECOMPTE en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in de stad Mashhad in Iran, maar uw ouders zijn afkomstig uit Herat, Afghanistan. U bent sjiitisch moslim en behoort tot de Tadzjiekse bevolkingsgroep. Voor uw geboorte trokken uw ouders naar Iran. Ze vestigden zich in Mashhad, waar jullie op verschillende adressen woonden. U ging vijf jaar naar school in Mashad. Toen u 18 jaar oud was trad u in Mashhad in het huwelijk met (...) (CG X; O.V. X). Uw man had voor jullie huwelijk reeds asiel aangevraagd in België, meer bepaald op 10 september 2001 en op 19 december 2003. Beide asielaanvragen werden door het Commissariaat-generaal afgesloten met een bevestigende

beslissing van weigering van verblijf. Uw echtgenoot bleef echter in België. Op 7 september 2006 werd zijn verblijfssituatie geregulariseerd en werd hij in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdelingen. Vervolgens trok hij naar Iran, waar jullie eind 2006 in het huwelijk traden. Uw man bleef echter niet lang in Iran en keerde terug naar België. Na meerdere jaren huwelijk begon uw vader erop aan te dringen dat u zich bij uw man zou gaan vestigen in België. Uw man regelde een smokkelaar en u reisde via Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 1 januari 2010 aankwam. U ging samenwonen met uw man en vroeg op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet een machtiging tot verblijf aan. Deze aanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) echter onontvankelijk verklaard. Op 5 maart 2013 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 11 april 2013 beviel u van uw dochter, (...).

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw huwelijksboekje, afgeleverd door de Afghaanse consulaire diensten in Iran; uw Afghaans paspoort, afgeleverd op de Afghaanse ambassade te Brussel op 12 juli 2010; een kopie van een boekje van Kind & Gezin betreffende uw zwangerschap en een kopie van de SIS-kaart van uw dochter.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt de Afghaanse nationaliteit te bezitten en als illegale Afghaanse vluchteling in Iran te hebben gewoond.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw geboorte- en verblijfplaats(en). Zo verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS dat u geboren en getogen bent in Mashhad, Iran (CGVS I, p. 4-5). Tijdens uw gehoor op de DVZ en in de vragenlijst van het CGVS liet u echter optekenen dat u geboren bent in Herat, Afghanistan, en dat u enkel de laatste 13 jaar voor uw vertrek naar België in Iran zou gewoond hebben (Verklaring DVZ, p. 4, nr. 5-6 en 11; Vragenlijst CGVS, p. 2). Geconfronteerd met deze inconsistentie antwoordde u louter dat u dit niet gezegd had en wel degelijk Iran had opgegeven als geboorteplaats (CGVS I, p. 4 en 12), hetgeen echter geen steun vindt in het administratief dossier en de vastgestelde tegenstrijdigheid geenszins kan verklaren. Voorgaande vaststelling komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw Afghaanse herkomst niet ten goede.

Voorts kon u zo goed als geen uitleg geven over Afghanistan en maakt u evenmin aannemelijk als illegale Afghaanse vluchteling in Iran te hebben gewoond. U kon in eerste instantie niets spontaans vertellen over uw beweerde land van herkomst, Afghanistan. Bij nader aandringen wist u niet meer dan een paar gemeenplaatsen over Afghanistan te vertellen (CGVS II, p. 4). Ook kon u geen enkele Afghaanse maand, noch enige Afghaanse provincie opsommen (CGVS II, p. 4 en 7). Nochtans beweerde u dat u tot de vijfde graad naar een Afghaanse school bent geweest in Mashhad (CGVS I, p. 4 en 6). Voorts stelde u dat uw ouders afkomstig zijn uit Herat in Afghanistan (CGVS II, p. 5). Gevraagd vanwaar uw ouders dan precies afkomstig zijn in Herat, aangezien dit kan doelen op zowel de provincie Herat, als de stad Herat, antwoordde u eerst dat u dit niet wist (CGVS II, p. 5). Er werd u vervolgens de vraag gesteld of het dan wel de stad Herat was, of een eerder landelijk gebied, waarop u antwoordde dat u dacht dat het om de stad ging. U kon evenmin zeggen of dit dan in de bergen was gelegen of in de woestijn. Uw ouders zouden u immers nooit iets verteld hebben over hun streek van herkomst en zelf zou u uw ouders evenmin vragen gesteld hebben over hun geboorteland, wat enigszins bevreemdend overkomt (CGVS I, p. 13; CGVS II, p. 5). Nochtans kan er van u verwacht worden dat u wat meer informatie over de geboortestreek van uw ouders zou kunnen vertellen, was het niet van uw ouders, dan wel van uw buurvrouw, Anis, die overeenkomstig uw verklaringen ook uit Herat afkomstig was en waarmee u een goed contact had (CGVS II, p. 4). U weet evenmin te vertellen of uw ouders in Afghanistan land bezaten voordat ze er vertrokken (CGVS II, p. 8). Ook dit komt bevreemdend over, gelet op het belang van het bezitten van grond in Afghanistan.

Voorts blijkt ook uw kennis over de Afghaanse vluchtelingengemeenschap in Iran uiterst oppervlakkig te zijn en overstijgt deze op geen enkel ogenblik het niveau van dat van een Iraanse inwoner uit Mashhad, ondanks het feit dat u verklaart heel uw leven als illegale vluchteling in Mashhad te hebben gewoond en er zelfs vijf jaar les te hebben gevolgd in een Afghaanse school. Zo weet u niet welke organisatie verantwoordelijk is voor het afleveren van vluchtelingenkaarten (CGVS I, p. 6; CGVS II, p. 9). U weet evenmin iets over "Amayesh" en u kan geen informatie geven over de diverse registratierondes van vluchtelingen. Nochtans belangde dit u en uw familie rechtstreeks aan en was dit onder de Afghanen zeer goed bekend. Bovendien kent u geen enkele lokale organisatie die Afghanen ondersteunt in Iran, noch enige vertegenwoordiger van de Afghaanse vluchtelingengemeenschap in Iran

(CGVS I, p. 6; CGVS II, p. 9). Voorts is ook uw kennis van wijken in Mashhad waar veel Afghanen verblijven zeer beperkt. Zo heeft u wel eens gehoord van de wijk Sakhteman maar weet u niet te preciseren waar dit juist is (CGVS II, 13, p. 6). Altaymoor kent u wel, maar u weet niet of u er al geweest bent (CGVS II, p. 6), wat bevreemdend overkomt. Gevraagd in welke buurt uw voormalige Afghaanse school zich bevond moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS II, p. 6). Ook weet u niet te vertellen van welke etnische origine de meeste Afghanen in Mashhad zijn (CGVS, p. 7). U kent verder geen Afghanen die vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan (CGVS, p. 4). U kent evenmin bekende Afghanen die in Iran wonen (CGVS II, p. 5). Wanneer u tot slot gevraagd werd of u - buiten uw burens - andere Afghaanse vrienden had in Iran, antwoordde u vreemd genoeg dat u zich dit niet kon herinneren (CGVS II, p. 9).

Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat ook de Afghaanse nationaliteit en identiteit van uw echtgenoot, (...) (O.V. 5.130.373), in het kader van diens eerdere asielaanvragen in vraag werd gesteld.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Dat u werkelijk als Afghaanse in Iran heeft gewoond, is op basis van het voorgaande twijfelachtig. U laat het bijgevolg de asielinstanties niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw situatie en afkomst. Bijgevolg kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De voorgelegde documenten vermogen bovenstaande argumentatie niet te wijzigen. Wat betreft uw door de Afghaanse consulaire diensten in Iran uitgereikte huwelijksboekje, dient er op gewezen te worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en volstaat het door u neergelegde huwelijksboekje op zich niet om de geloofwaardigheid van uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit te herstellen. Wat betreft het door u neergelegde Afghaanse paspoort, afgeleverd door de Afghaanse ambassade in België, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u volgens dit paspoort in Herat, Afghanistan, geboren zou zijn, hetgeen echter manifest in strijd is met de door u afgelegde verklaringen op het Commissariaat-generaal (zie supra). U kon bovendien niet verklaren waarom er bij uw geboorteplaats Herat werd ingevuld (CGVS I, p. 7). Wanneer u voorts gevraagd werd of u documenten diende voor te leggen om dit paspoort aan te vragen, stelde u zich dit niet te kunnen herinneren. U zou samen met uw echtgenoot naar de ambassade zijn gegaan, maar u weet niet wat hem toen gevraagd werd. U werd zelf alleszins niets gevraagd (CGVS II, p. 8). Dat dit paspoort door de Afghaanse ambassade werd afgeleverd louter op basis van de verklaringen van uw echtgenoot, ondermijnt ten stelligste de bewijswaarde van de inhoud van dit document. Het voorgelegde paspoort is op zich derhalve evenmin van aard het vastgesteld bedrieglijk karakter van uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit te weerleggen. Wat betreft het boekje van Kind & Gezin en de SIS-kaart van uw dochter dient tot slot te worden opgemerkt dat deze slechts een bewijs zijn van het bestaan van uw dochter, waarvan uw man, (...), de vader is. Deze feiten worden in deze beslissing niet in twijfel getrokken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd aan uw administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoekster is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van het recht van verdediging, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, alsook van artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus.

Blijkens de bestreden beslissing oordeelde de commissaris-generaal dat verzoekster niet aannemelijk maakt van Afghaanse nationaliteit te zijn, noch dat zij in Iran zou verbleven hebben in de hoedanigheid van illegale Afghaanse vluchteling. Verzoekster bleek immers tegenstrijdige verklaringen af te leggen over haar geboorteplaats, zij had geen minimale achtergrondkennis over Afghanistan en het leven dat haar ouders aldaar beweerdelijk zouden hebben geleid, zij bleek flagrant onwetend te zijn over het dagelijkse leven van de vele Afghanen die legaal of illegaal in Mashad verblijven en bovendien bleek verzoekster echtgenoot evenmin aannemelijk te hebben kunnen maken de Afghaanse nationaliteit te bezitten. De documenten die verzoekster voorlegde hebben geen bewijswaarde gezien uit objectieve informatie blijkt dat documenten van de Afghaanse overheid gemakkelijk op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden via corruptie, het paspoort gegevens bevat die niet overeenstemmen met verzoeksters verklaringen en dit paspoort werd opgemaakt louter op basis van de verklaringen van verzoeksters echtgenoot.

Verzoekster slaagt er in haar verzoekschrift niet in deze motieven, die allen steun vinden in de stukken van het administratief dossier en deugdelijk zijn, te ontkrachten.

Wat betreft de tegenstrijdige verklaringen over haar geboorte- en verblijfplaatsen meent verzoekster dat zij duidelijk aangegeven heeft waarom er geen sprake is van inconsistentie en bevestigt zij nogmaals dat zij "*niet aangaf*" in Afghanistan geboren te zijn. Wat betreft haar gebrek aan kennis over Afghanistan en het leven dat haar ouders aldaar zouden hebben geleid meent verzoekster dat zij alle gekende informatie naar best vermogen heeft gegeven, terwijl zij haar gebrek aan kennis over het leven van de Afghaanse gemeenschap in Mashad wijt aan het feit dat zij niet leefde in een open Westerse maatschappij.

Het verweer van verzoekster overtuigt niet. Uit de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt duidelijk dat verzoekster verklaard had in Herat (Afghanistan) te zijn geboren. Het louter ontkennen van een vastgestelde tegenstrijdigheid, zonder deze op enige wijze te betwisten met enig objectief argument overtuigt niet. Wat betreft haar gebrekkige kennis komt verzoekster niet verder dan het minimaliseren van de betreffende vaststellingen door te verwijzen naar een vermeend weinig geschoold profiel, waarbij zij voorbijgaat aan het feit dat de gevraagde kennis basiskennis betrof die ook voor een ongeschoolde vrouw geen probleem zou mogen vormen. Verzoekster onderneemt op geen enkel moment een poging om de vele vaststellingen van de bestreden beslissing te ontkrachten met enig objectief argument. De betreffende vaststellingen uit de bestreden beslissing blijken allen uit de stukken van het administratief dossier en worden door verzoekster niet weerlegd. Op basis van de gezamenlijke draagkracht van de voormelde motieven kon de commissaris-generaal in redelijkheid tot de conclusie komen dat de beweerde Afghaanse nationaliteit van verzoekster, evenals haar voorgehouden profiel van illegaal Afghaans vluchteling in Mashad (Iran), ongeloofwaardig zijn.

Verzoekster merkt nog op dat de bewijswaarde van haar documenten werd miskend, louter op basis van een vermoeden dat zij vals zijn. Ook hier overtuigt verzoeksters verweer niet, gezien de commissaris-generaal de bewijskracht van de documenten afwijst op basis van de gecombineerde draagkracht van drie pertinente motieven die allen steun vinden in het administratief dossier: (i) uit objectieve informatie blijkt dat documenten van de Afghaanse overheid gemakkelijk op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden via corruptie en vervalsers, (ii) het paspoort bevat gegevens die afwijken van verzoeksters verklaringen en (iii) het paspoort werd louter op basis van de verklaringen van verzoeksters echtgenoot opgemaakt. Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende

bewijswaarde hebben in de mate dat zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, *quod non in casu*.

De door verzoekster neergelegde stukken ter terechtzitting doen aan hetgeen voorafgaat geen afbreuk. Nog daargelaten dat het slechts kopieën betreft die alleen al om deze reden slechts relatieve bewijswaarde hebben kan ook hier vastgesteld worden dat de inhoud van de documenten haaks staat op de verklaringen van verzoekster. De geboorteakte, afgeleverd door de Afghaanse ambassade in Brussel vermeldt dat verzoekster geboren is in Herat terwijl zij steeds voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft staande gehouden geboren te zijn geweest in Mashad, Iran. Het tweede document opgesteld door de Afghaanse ambassade vermeldt dat betrokkene zich niet naar Afghanistan kan begeven om er haar originele geboorteakte af te halen aangezien er ten gevolge van de oorlog geen registers van burgerlijke stand beschikbaar zijn.

Gezien verzoekster niet aannemelijk maakt de Afghaanse nationaliteit te hebben, en zij onwillig blijkt om duidelijkheid te verschaffen over haar werkelijke nationaliteits- en verblijfsrechtelijke situatie in haar feitelijke land van verblijf (Iran) verhindert verzoekster zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot haar profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet zij aldus niet aan de medewerkingsplicht die op haar rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoekster geen reëel beeld biedt op haar nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert zij de Belgische overheden immers haar reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Dientengevolge maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging koestert, noch dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de aangevoerde schending van het recht van verdediging tenslotte, merkt de Raad op dat de procedure voor de Commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve procedure is. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827).

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch dat zij aldaar een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER